

Nr 631

Av herrar **Elmwall** och **Vigelsbo**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m.*

I propositionen nr 162 föreslås bl. a. införande av allmän varuskatt, varigenom en inkomstförstärkning av cirka 1 400 miljoner kronor per budgetår skulle tillföras staten. Det framstår givetvis som angeläget, att balans skapas snarast möjligt mellan statens inkomster och utgifter å driftbudgeten. Vi kan emellertid icke godta det i propositionen framlagda förslaget.

Den föreslagna allmänna varuskatten måste av många skäl avvisas. Med det hårda skattetryck, som för närvarande råder i vårt land, måste den kraftiga skattehöjning, som regeringens förslag innebär, medföra en alltför hård belastning såväl för näringslivet som för stora grupper av enskilda skattebetalare. Även ur konjunkturpolitisk synpunkt måste den föreslagna varuskatten befaras få skadliga verkningar i nuläget. Det redan nu höga kostnadsläget inom vårt näringsliv skulle höjas ytterligare genom de ökade priserna på t. ex. maskiner och andra kapitalvaror och inte minst genom de ökade löneutgifter, som måste förutsättas bli en sannolik följd av varuskatten. I nuvarande läge, då vi bl. a. inför en friare handel måste räkna med skärpt konkurrens på utlandsmarknaden, är det särskilt angeläget, att en sådan kostnadsfördyring undviks. Den föreslagna varuskatten kan således befaras leda till inflation och försämring av våra möjligheter på exportmarknaden.

Som ytterligare skäl mot den föreslagna allmänna varuskatten kan anföras, att den medför en dyrbar administrationsapparat. Betydande personalförstärkningar föreslås i propositionen för länsstyrelserna, överståthållarämbetet, de lokala skattemyndigheterna och riksskattenämnden. De sammanlagda kostnaderna för administration och kontroll torde per år kunna uppskattas till cirka 20 milj. kronor, inklusive pensions- och sjukförsäkringskostnader. Härtill kommer betydande kostnader, som åsamkas dem som skall inleverera varuskatten, d. v. s. detaljhandlare, hantverkare, företagare inom servicenäringarna m. fl. Dessa skall emellertid enligt propositionen icke tillerkännas någon ersättning för det arbete, som varuskatteuppbörden medför för dem.

I annan motion från vårt håll föreslås att nuvarande problem i fråga om budgetbristen skall lösas i första hand genom besparingar i den statliga verksamheten och i andra hand genom andra inkomstförstärkningar än en allmän varuskatt. Därest riksdagen dock skulle bifalla propositionen, är

det enligt vår mening nödvändigt, att beslut samtidigt fattas om ersättning åt handeln, hantverket, servicenäringarna m. fl. för kostnaderna i samband med redovisningen av allmän varuskatt. Det synes oss oriktigt, att staten på sådant sätt tager i anspråk enskildas tjänster utan ersättning.

Det synes oss lämpligt och rimligt, att uppbördsersättning utgår med 1 procent av skattebelopp upp till 20 000 kronor per beskattningsår samt med 0,5 procent av den del av skattebeloppet som överstiger 20 000 kronor. Det torde vara obestridligt, att den som har en mindre rörelse får förhållandevis högre redovisningskostnader, varför en procentuellt högre ersättning är motiverad för skattebelopp upp till 20 000 kronor. Bestämmelser om uppbördsersättning bör lämpligen intagas i 53 § förordningen om allmän varuskatt.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen, därest propositionen nr 162 om allmän varuskatt m. m. icke skulle avslås, måtte besluta, att 53 § förordningen om allmän varuskatt må erhålla följande lydelse:

”För skattskyldig — — — enligt fastställt formulär.

Debetsedel, upptagande kvarstående allmän varuskatt, med avdrag för uppbördsersättning med 1 procent av skattebelopp eller del av skattebelopp som uppgår till högst 20 000 kronor per beskattningsår samt med 0,5 procent av del av skattebelopp som överstiger 20 000 kronor, skall senast den 15 december under taxeringsåret översändas till den skattskyldige. Om härvid uppbördsersättningen överstiger kvarstående allmän varuskatt, skall återstående uppbördsersättning översändas till den skattskyldige samtidigt med debetsedeln.

Debetsedel å tillkommande — — — så snart ske kan.”

Stockholm den 28 oktober 1959

Emil Elmwall

Sven Vigelsbo